

شماره ۲۱۸۵

تاریخ ۱۵ آذر ۷۷

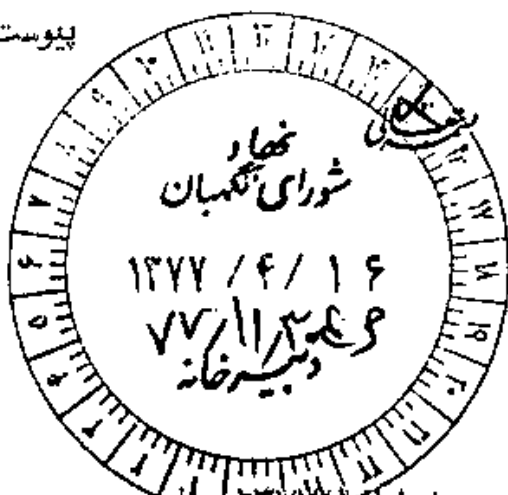
پیوست ۱



جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس



شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۱۹۰۱۳/۱۱۵۲ مورخ ۱۳۷۷/۱/۱۸ دولت در مورد موافقتنامه
اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و تبادل اطلاعات در مورد مالیاتهای بر درآمد
بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آفریقای جنوبی که در
جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۷۷/۴/۱۴ مجلس شورای اسلامی عینا
به تصویب رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی جهت
بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می گردد. /ن

علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی

شماره ۲۱۸۸ - ۵

تاریخ ۱۳۷۷/۴/۱۶

پیوست در لاس



بسم الله



لایحه موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و تبادل اطلاعات در مورد مالیاتهای بر درآمد بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آفریقای جنوبی

ماده واحده - لایحه موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آفریقای جنوبی به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و تبادل اطلاعات در مورد مالیاتهای بر درآمد مشتمل بر یک مقدمه و (۲۸) ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آفریقای جنوبی - به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و تبادل اطلاعات در مورد مالیات بر درآمد

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آفریقای جنوبی با تمایل به انعقاد موافقتنامه ای به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و تبادل اطلاعات در مورد مالیاتهای بر درآمد، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - اشخاص مشمول موافقتنامه

این موافقتنامه ناظر بر اشخاصی است که مقیم قلمرو یکی از دولتهای متعاقد و یا هر دو آنها باشند.

ماده ۲ - مالیاتهای موضوع موافقتنامه

۱ - این موافقتنامه شامل مالیات بر درآمدی است که صرف نظر از نحوه وضع آنها، از سوی یک دولت متعاقد یا تقسیمات فرعی سیاسی یا مقامات محلی آن وضع می گردد.

بیمانی

- ۲ - مالیات بر درآمد عبارتست از کلیه مالیاتهای متعلقه به کل درآمد، یا اجزای درآمد منجمله مالیات عواید حاصل از نقل و انتقال اموال منقول یا غیر منقول.
- ۳ - مالیاتهای فعلی مشمول این موافقتنامه بخصوص عبارتند از:
- الف - در مورد جمهوری اسلامی ایران:
- مالیات بر درآمد
- (از این پس مالیات جمهوری اسلامی ایران تلقی می شود).
- ب - در مورد آفریقای جنوبی:
- مالیات عادی
- مالیات ثانویه از شرکتها
- (از این پس مالیات آفریقای جنوبی تلقی می شود)
- ۴ - این موافقتنامه شامل مالیاتهای یکسان یا اساساً مشابه مالیاتهای مورد نظر در بندهای پیشین این ماده که علاوه بر مالیاتهای موجود یا بجای آنها، بعد از امضاء این موافقتنامه وضع شود نیز خواهد بود. مقامات ذیصلاح دولتهای متعاقد، ظرف مدت معقولی، از هر تغییری که در قوانین مالیاتی مربوط به آنها حاصل شود، یکدیگر را مطلع خواهند نمود.

ماده ۳ - تعاریف کلی

- ۱ - از لحاظ این موافقتنامه جز در مواردی که سیاق عبارت مفهوم دیگر را اقتضا نماید:
- الف - اصطلاح "یک دولت متعاقد" و "دولت متعاقد دیگر" بنا به اقتضای متن به جمهوری اسلامی ایران یا آفریقای جنوبی اطلاق می شود.
- ب - اصطلاح "جمهوری اسلامی ایران" به قلمرو تحت حاکمیت جمهوری اسلامی ایران اطلاق می شود.
- ج - اصطلاح "آفریقای جنوبی" اطلاق می شود به جمهوری آفریقای جنوبی و وقتی که در یک مفهوم جغرافیایی بکار رود شامل دریای سرزمینی آن و همچنین هر منطقه خارج از دریای سرزمینی، از جمله فلات قاره که به موجب قوانین آفریقای جنوبی و مطابق با حقوق بین الملل بعنوان منطقه ای که در حدود آن آفریقای جنوبی می تواند حق حاکمیت یا حق صلاحیت خود را اعمال نماید، یا از این پس قادر خواهد بود این حقوق را اعمال نماید

تعلیقات

می باشد.

- د - اصطلاح "مالیات" به کلیه مالیاتهای مشمول ماده (۲) این موافقتنامه، اطلاق می شود.
- ه - اصطلاح "شخص" شامل شخص حقیقی، شرکت و سایر انواع اشخاص که از لحاظ مالیاتی بعنوان یک موسسه محسوب می شوند می باشد.
- و - اصطلاح "شرکت" به هر شخص حقوقی یا هر موسسه که از لحاظ مالیاتی بعنوان شخص حقوقی محسوب می گردد اطلاق می شود.
- ز - اصطلاح "دفتر ثبت شده" به مفهوم دفتر مرکزی ثبت شده و محل مدیریت موثر طبق قوانین مربوطه هر یک از دولتها متعاقد می باشد.
- ح - اصطلاحات "موسسه تجاری یک دولت متعاقد" و "موسسه تجاری دولت متعاقد دیگر" به ترتیب به موسسه تجاری ای که بوسیله مقیم یک دولت متعاقد و موسسه تجاری ایی که بوسیله مقیم دولت متعاقد دیگر اداره می شود اطلاق می شود.
- ط - اصطلاح "حمل و نقل بین المللی" اطلاق می شود به هرگونه حمل توسط کشتی یا هواپیما که توسط موسسه تجاری یک دولت متعاقد انجام می شود، به استثنای مواردی که کشتی یا هواپیما صرفاً بین مکانهای واقع در دولت متعاقد دیگر استفاده شود.
- ی - اصطلاح "مقام صلاحیتدار" اطلاق می شود:
- در مورد جمهوری اسلامی ایران، وزیر امور اقتصادی و دارایی یا نماینده مجاز او.
 - در مورد آفریقای جنوبی، مامور عالی درآمدهای داخلی یا نماینده مجاز او، و
 - ک - اصطلاح "تبعه" اطلاق می شود:
 - هر شخص حقیقی که دارای تابعیت یک دولت متعاقد باشد.
 - هر شخص حقوقی، که وضعیت قانونی خود را به موجب قوانین جاری در یک دولت متعاقد کسب نماید.
- ۲ - در اجرای این موافقتنامه توسط یک دولت متعاقد، هر اصطلاحی که تعریف نشده باشد، به جز مواردی که اقتضای سیاق عبارت به گونه ای دیگر باشد، آن معنایی را خواهد داشت که طبق قوانین آن دولت متعاقد راجع به مالیاتهای موضوع این موافقتنامه دارد.

تعلّق

ماده ۴- مقیم

۱- از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح "مقیم یک دولت متعاقد" در موارد زیر اطلاق می شود:

الف- در دولت جمهوری اسلامی ایران به هر شخصی که به موجب قوانین آن، از حیث اقامتگاه، محل سکونت، محل ثبت، یا سایر معیارهای مشابه، مشمول مالیات دولت جمهوری اسلامی ایران باشد. اما این اصطلاح شامل هر شخصی که فقط به سبب درآمد حاصل از منابع واقع در ایران مشمول پرداخت مالیات جمهوری اسلامی ایران می باشد نمی گردد.

ب- در آفریقای جنوبی، هر شخص حقیقی که بطور عادی مقیم آفریقای جنوبی است و هر شخصی به غیر از شخص حقیقی که محل موثر مدیریتش در آفریقای جنوبی باشد.

ج- آن دولت و هر تقسیم فرعی سیاسی یا مقام محلی آن.

۲- در صورتی که حسب مقررات بند (۱) شخص حقیقی مقیم هر دو دولت متعاقد باشد، وضعیت او به شرح زیر تعیین خواهد شد:

الف- او فقط مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن یک محل سکونت دائمی در اختیار داشته باشد. اگر او در هر دو دولت محل سکونت دائمی در اختیار داشته باشد، فقط مقیم دولتی تلقی خواهد شد که با آن روابط شخصی و اقتصادی نزدیکتر دارد. (مرکز منافع حیاتی)
ب- هرگاه نتوان دولتی را که وی در آن مرکز منافع حیاتی دارد تعیین کرد، یا اگر در هیچ یک از دو دولت محل سکونت دائمی در اختیار نداشته باشد، فقط مقیم دولت متعاهدی تلقی خواهد شد که معمولاً در آنجا بسر می برد.

ج- هرگاه او معمولاً در هر دو دولت متعاقد به سر برد یا در هیچ یک بسر نبرد، فقط مقیم دولتی تلقی می شود که تابعیت آنرا دارد.

د- هرگاه او تابعیت هیچ یک از دو دولت متعاقد را نداشته باشد، مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاقد موضوع را با توافق دو جانبه فیصله خواهند داد.

۳- در صورتی که حسب مقررات بند (۱)، شخصی غیر از شخص حقیقی مقیم هر دو دولت متعاقد باشد، او فقط مقیم دولتی تلقی خواهد شد که دفتر ثبت شده اش در آن واقع است.

تعلات

ماده ۵ - مقر دائم

۱ - از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح "مقر دائم" اطلاق می شود به محل ثابت شغلی که از طریق آن، موسسه تجاری یک دولت متعاقد کلاً یا جزئاً در دولت متعاقد دیگر فعالیت شغلی دارد.

۲ - اصطلاح "مقر دائم" به خصوص شامل موارد زیر است:

الف - محل اداره

ب - شعبه

ج - دفتر

د - کارخانه

هـ - کارگاه

و - معدن، چاه نفت یا گاز، معدن سنگ یا هر محل دیگر اکتشاف یا بهره برداری، استخراج از منابع طبیعی.

۳ - اصطلاح "مقر دائم" همچنین موارد زیر را دربر می گیرد:

الف - کارگاه ساختمانی، پروژه ساختمانی نصب یا سوار نمودن یا هر فعالیت سرپرستی مربوط به این کارگاه ساختمانی یا پروژه، لکن فقط در صورتی که این کارگاه، پروژه یا فعالیتها برای دوره ای بیشتر از (۱۲) ماه استقرار یا ادامه داشته باشد.

ب - انجام خدمات، منجمله خدمات مشاوره ای توسط موسسه تجاری از طریق کارمندان یا سایر کارکنانی که موسسه برای این منظور در اختیار دارد، اما فقط در صورتی که فعالیتهای دارای این ماهیت (برای همان پروژه یا پروژه مرتبط با آن) در آن دولت متعاقد برای مدت یا جمع مدتهایی که بیش از شش ماه در هر دوره دوازده ماهه ادامه داشته انجام گیرد.

۴ - علیرغم مقررات قبلی این ماده، اصطلاح "مقر دائم" شامل موارد زیر نخواهد شد:

الف - استفاده از تاسیسات صرفاً به منظور انبار کردن یا نمایش اجناس یا کالاهای متعلق به موسسه تجاری.

ب - نگهداری موجودی کالا یا اجناس متعلق به موسسه تجاری صرفاً به منظور انبار

بسم الله

کردن یا نمایش.

ج - نگهداری موجودی اجناس یا کالای متعلق به موسسه تجاری صرفاً به منظور آماده سازی آنها توسط موسسه تجاری دیگر.

د - نگهداری محل ثابت شغلی صرفاً به منظور خرید کالاها یا اجناس، یا جمع آوری اطلاعات برای آن موسسه تجاری.

ه - نگهداری محل ثابت شغلی صرفاً به منظور انجام تبلیغات، گردآوری اطلاعات، تحقیقات علمی یا سایر فعالیتهایی که دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

و - نگهداری محل ثابت شغلی صرفاً به منظور ترکیبی از فعالیتهای مذکور در جزءهای (الف) تا (ه)، به شرط آنکه فعالیت کلی محل ثابت شغلی حاصل از این ترکیبات، دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

۵ - علیرغم مقررات بندهای (۱) و (۲) در صورتی که شخصی (به غیر از عامل دارای وضعیت مستقل، که مشمول بند (۶) می باشد) در یک دولت متعاقد از طرف موسسه تجاری فعالیت کند و دارای اختیار انعقاد قرارداد به نام آن موسسه تجاری باشد و آنرا به طور معمول اعمال نماید، آن موسسه تجاری در مورد فعالیتهایی که آن شخص برایش انجام می دهد دارای مقر دایم در آن دولت تلقی خواهد شد مگر آنکه فعالیتهای شخص مزبور محدود به موارد مذکور در بند (۴) باشد، که به موجب مقررات بند مذکور چنانچه از طریق یک محل ثابت شغلی نیز انجام گیرند، این محل ثابت شغلی را به یک مقر دایم تبدیل نخواهد کرد.

۶ - موسسه تجاری یک دولت متعاقد صرفاً به سبب آنکه در دولت متعاقد دیگر از طریق یک حق العملکار، دلال یا هر عامل مستقل دیگر به انجام امور می پردازد دارای مقر دایم در آن دولت متعاقد دیگر تلقی نخواهد شد مشروط بر آنکه عملیات این اشخاص در حدود معمول فعالیت خود آنها باشد.

معذالک هرگاه فعالیتهای چنین عاملی به طور کامل یا اساساً به آن موسسه تجاری تخصیص یافته باشد، چنانچه معاملات مابین این عامل و آن موسسه تجاری در شرایط استقلال انجام نگیرد، او بعنوان یک عامل دارای وضعیت مستقل قلمداد نخواهد شد.

۷ - این واقعیت که شرکتی که مقیم یک دولت متعاقد است، شرکتی را که مقیم دولت متعاقد دیگر باشد یا در قلمرو آن فعالیت می کند، کنترل کند یا بوسیله آن کنترل شود (خواه از



جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

بسم الله

طریق یک مقر دایم و خواه به نحو دیگر) فی نفسه کافی نخواهد بود که یکی از آنها مقر دیگری تلقی شود.

ماده ۶ - درآمد حاصل از اموال غیر منقول

۱ - درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از اموال غیر منقول واقع در دولت متعاهد دیگر (منجمله درآمد حاصل از کشاورزی یا جنگلداری)، می تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.

۲ - اصطلاح "اموال غیر منقول" به موجب قوانین دولت متعاهدی که مال مورد بحث در آن قرار دارد، تعریف خواهد شد. این اصطلاح به هر حال شامل ملحقات مربوط به اموال غیر منقول، احشام و وسایل مورد استفاده در کشاورزی و جنگلداری، حقوقی که مقررات حقوق عمومی راجع به مالکیت اراضی، در مورد آنها اعمال می گردد، حق انتفاع از اموال غیر منقول و حقوق مربوط به پرداختهای ثابت یا متغیر در ازای کار یا حق کار، ذخایر معدنی، چاههای نفت یا گاز، معادن سنگ و سایر منابع طبیعی خواهد بود کشتیها یا هواپیما به عنوان اموال غیر منقول محسوب نخواهند شد.

۳ - مقررات بند (۱) نسبت به درآمد حاصل از استفاده مستقیم، استیجاری یا هر شکل دیگر بهره برداری از اموال غیر منقول جاری خواهد بود.

۴ - در صورتی که دارا بودن سهام یا سایر حقوق شراکتی در یک شرکت، مالک این سهام یا حقوق شراکتی را محق به تمتع از اموال غیر منقول متعلق به آن شرکت نماید، درآمد ناشی از استفاده مستقیم، استیجاری، یا هر شکل دیگر این حق تمتع می تواند مشمول مالیات دولت متعاهدی که اموال غیر منقول در آن واقع است، شود.

۵ - مقررات بندهای ۱ و ۳ در مورد درآمد ناشی از اموال غیر منقول موسسه تجاری و درآمد ناشی از اموال غیر منقول مورد استفاده برای انجام خدمات شخصی مستقل نیز جاری خواهد بود.

ماده ۷ - منافع تجاری

۱ - منافع ناشی از فعالیتهای تجاری حاصله توسط موسسه تجاری یک دولت متعاهد



جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بسم الله

فقط مشمول مالیات همان دولت خواهد بود مگر اینکه این موسسه تجاری در دولت متعاهد دیگر از طریق مقرر دایم واقع در آن دولت امور تجاری خود را انجام دهد.

چنانچه موسسه تجاری به طوری که در بالا ذکر شد فعالیت تجاری انجام دهد، منافع آن موسسه تجاری می تواند مشمول مالیات دولت دیگر شود لیکن فقط آن قسمتی از آن که مرتبط با مقرر دایم مذکور باشد.

۲- با رعایت مقررات بند (۳)، در صورتی که موسسه تجاری یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر از طریق مقرر دایم واقع در آن فعالیت نماید، در هر یک از دو دولت متعاهد، آن منافعی جهت مقرر دایم منظور می گردد که اگر این مقرر، یک موسسه متمایز و مجزا بود و همان فعالیتها یا مشابه آنها در همان شرایط یا شرایط مشابه انجام می داد و بطور کاملاً مستقلی با موسسه تجاری که مقرر دایم آن می باشد معامله می کرد، ممکن بود تحصیل نماید.

۳- در تعیین منافع یک مقرر دایم، هزینه های قابل قبول منجمله هزینه های اجرایی و هزینه های عمومی اداری (که چنانچه این مقرر دایمی یک موسسه مستقل می بود قابل کسر بود) تا حدودی که این هزینه ها خواه در دولتی که مقرر دایم در آن واقع است انجام پذیرد و خواه در جای دیگر، برای مقاصد آن مقرر دایم تخصیص یافته باشند، کسر خواهد شد.

۴- در حالتی که در یک دولت متعاهد روش متعارف برای تعیین منافع قابل تخصیص به یک مقرر دایم براساس تسهیم کل منافع آن موسسه به بخشهای مختلف آن باشد، مقررات بند (۲) مانع بکار بردن روش تسهیمی متعارف آن دولت متعاهد، برای تعیین منافع مشمول مالیات نخواهد شد. مع ذلک نتیجه روش تسهیمی متخذه می بایست با اصول این ماده تطابق داشته باشد.

۵- صرفاً به سبب خرید اجناس یا کالاها توسط یک مقرر دایم برای موسسه تجاری، هیچ منافعی برای آن مقرر دایم تخصیص نخواهد یافت.

۶- از لحاظ بندهای پیشین، منافع تخصیصی به مقرر دایم به همان روش سالانه تعیین خواهد شد، مگر آنکه دلیل مناسب و کافی برای اعمال روش دیگر وجود داشته باشد.

۷- در صورتی که منافع شامل اقلامی از درآمد باشد که طبق سایر مواد این موافقتنامه حکم جداگانه ای دارد، مقررات آن مواد تحت تاثیر مقررات این ماده قرار نخواهد گرفت.



جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بیتعالی

شماره

تاریخ

پیوست

ماده ۸ - حمل و نقل هوایی و کشیانی

منافع حاصله توسط موسسه تجاری یک دولت متعاقد بابت استفاده از کشتیها یا هواپیما در حمل و نقل بین المللی فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

ماده ۹ - موسسات شریک

۱ - در صورتیکه :

الف - موسسه تجاری یک دولت متعاقد بطور مستقیم یا غیر مستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه موسسه تجاری دولت متعاقد دیگر شرکت داشته باشد،

یا

ب - اشخاص واحدی به طور مستقیم یا غیر مستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه موسسه تجاری یک دولت متعاقد و موسسه تجاری دولت متعاقد دیگر شرکت داشته باشند و در هریک از دو مورد شرایط مقرر یا وضع شده در روابط تجاری یا مالی بین این دو موسسه تجاری، متفاوت از شرایطی باشد که مابین موسسات تجاری مستقل بر قرار است، در آن صورت هرگونه منافعی که می بایست عاید یکی از این موسسات تجاری شده باشد، ولی به علت آن شرایط، عاید نشده است می تواند جزو منافع آن موسسه تجاری منظور شده و متناسب با آن مشمول مالیات متعلقه شود.

۲ - در صورتی که یک دولت متعاقد منافعی از موسسه تجاری آن دولت را محاسبه و متناسب با آن مشمول مالیات نماید که موسسه تجاری دولت متعاقد دیگر مشمول پرداخت مالیات در آن دولت متعاقد دیگر شده است و منافعی که بدین ترتیب محسوب شده اند منافعی باشند که چنانچه شرایط بین این دو موسسه، مانند شرایط میان دو موسسه مستقل بود عاید موسسه دولت مقدم الذکر می شد، در این صورت آن دولت دیگر می تواند در مقدار مالیات آن منافع، تعدیل مناسبی به عمل آورد. در تعیین چنین تعدیلاتی می بایست سایر مقررات این موافقتنامه لحاظ شود و مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاقد در صورت لزوم با یکدیگر مشورت خواهند نمود.



جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

تعلیه

ماده ۱۰ - سود سهام

۱ - سود سهام پرداختی توسط شرکتی که مقیم یک دولت متعاقد است به مقیم دولت متعاقد دیگر می تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.

۲ - مع ذلک این سود سهام می تواند در دولت متعهده که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است و طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، لکن در صورتی که مالک منافع سود سهام مقیم دولت متعاقد دیگر باشد، مالیات متعلقه از ۱۰٪ مبلغ ناخالص سود سهام تجاوز نخواهد کرد.

۳ - اصطلاح "سود سهام" به نحوی که در این ماده بکار می رود اطلاق می شود به درآمد حاصل از سهام، یا سایر حقوق مشارکت در منافع (به استثنای مطالبات دیون) و نیز درآمد حاصل از سایر حقوق شراکتی که طبق قوانین دولت متعهده که شرکت توزیع کننده درآمد، مقیم آن می باشد مشمول همان رفتار مالیاتی است که در مورد درآمد حاصل از سهام اعمال می گردد.

۴ - هرگاه مالک منافع سود سهام مقیم یک دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد دیگر که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است، از طریق مقر دایم واقع در آن، به فعالیت شغلی بپردازد یا در آن دولت دیگر از یک پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و سهامی که از بابت آن سود سهام پرداخت می شود بطور موثر مرتبط با این مقر دایم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای ۱ و ۲ جاری نخواهد بود. در این صورت، مقررات مواد (۷) یا (۱۴)، حسب مورد، جاری خواهد بود.

۵ - در صورتی که شرکتی که مقیم یک دولت متعاقد می باشد، منافع یا درآمدی از دولت متعاقد دیگر حاصل نماید، آن دولت متعاقد دیگر هیچ نوع مالیاتی بر سود سهام پرداختی توسط این شرکت وضع نخواهد کرد (به غیر از مواقعی که این سود سهام به مقیم آن دولت دیگر پرداخت شود یا مواقعی که سهامی که بابت آن سود سهام پرداخت می شود بطور موثر مرتبط با مقر دایم یا پایگاه ثابت واقع در آن دولت دیگر باشد) و منافع تقسیم نشده شرکت را نیز مشمول مالیات بر منافع تقسیم نشده شرکت نخواهد نمود. حتی اگر سود سهام پرداختی یا منافع تقسیم نشده، کلاً یا جزئاً از منافع یا درآمد حاصل در آن دولت دیگر تشکیل شوند.



جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پیوست

بسم الله

ماده ۱۱ - هزینه‌های مالی

۱- هزینه‌های مالی حاصل در یک دولت متعاهد و پرداخت شده به مقیم دولت متعاهد دیگر می‌تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.

۲- مع‌ذالک، این هزینه‌های مالی ممکن است در دولت متعاهدی که حاصل می‌شود و طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، لکن چنانچه مالک منافع هزینه‌های مالی مقیم دولت متعاهد دیگر باشد، مالیات متعلقه از پنج درصد مبلغ ناخالص هزینه‌های مالی تجاوز نخواهد کرد.

۳- اصطلاح "هزینه‌های مالی" به نحوی که در این ماده بکار رفته است به درآمد ناشی از هر نوع مطالبات دیون، خواه دارای وثیقه باشد یا نباشد و خواه از حق مشارکت در منافع بدهکار برخوردار باشند یا نباشند و بخصوص درآمد ناشی از اوراق بهادار دولتی و درآمد ناشی از اوراق قرضه یا سهام قرضه منجمله حقوق بیمه و جوایز مربوط به اینگونه اوراق بهادار، اوراق قرضه و سهام قرضه اطلاق می‌شود. جرایم متعلقه برای تأخیر تادیه از لحاظ این ماده هزینه‌های مالی محسوب نخواهد شد.

۴- علیرغم مقررات بند (۲)، هزینه‌های مالی حاصل در یک دولت متعاهد و مکتسبه توسط حکومت دولت متعاهد دیگر یا، وزارتخانه‌ها، تقسیمات فرعی سیاسی، مقامات محلی یا شهرداریهای آن، سایر موسساتی که کلاً متعلق به آن دولت، بانک مرکزی ایران و رزرو بانک آفریقای جنوبی می‌باشند، از مالیات دولت مقدم‌الذکر خواهند بود.

۵- هرگاه مالک منافع هزینه‌های مالی، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر که هزینه‌های مالی در آنجا حاصل شده از طریق مقرر داریم واقع در آن فعالیت شغلی داشته باشد یا در آن دولت دیگر از پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و مطالبات دیونی که هزینه‌های مالی از بابت آن پرداخت می‌شود به‌طور موثر مربوط به این مقرر داریم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) این ماده جاری نخواهد شد. در این مورد مقررات مواد (۷) و (۱۴) حسب مورد، جاری خواهد بود.

۶- هزینه‌های مالی زمانی حاصل در دولت متعاهد تلقی خواهد شد که پرداخت کننده خود آن دولت، تقسیم فرعی سیاسی، مقام محلی، یا مقیم آن دولت باشد. مع‌ذالک، در صورتی که، شخص پرداخت کننده هزینه‌های مالی، خواه مقیم یک دولت متعاهد باشد یا

نباشد، در یک دولت متعاهد در ارتباط با دینی که هزینه‌های مالی، به آن تعلق می‌گیرد دارای مقرر داریم یا پایگاه ثابت باشد و این هزینه‌های مالی بر عهده آن مقرر داریم یا پایگاه ثابت باشد، در این صورت هزینه‌های مالی مذکور حاصل در دولتی تلقی خواهد شد که این مقرر داریم یا پایگاه ثابت در آن واقع است.

۷- در صورتی که به دلیل وجود رابطه خاص بین پرداخت کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها و شخص دیگری، مبلغ هزینه‌های مالی که در ارتباط با این مطالبات دیون پرداخت می‌شود بیش از مبلغی باشد که در صورت عدم وجود چنین روابطی بین پرداخت کننده و مالک منافع توافق می‌شد، مقررات این ماده فقط به مبلغ اخیرالذکر اعمال خواهد شد. در این مورد قسمت مازاد پرداختی، طبق قوانین هر یک از دولتهای متعاهد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات خواهد بود.

ماده ۱۲ - حق الامتیازها

۱- حق الامتیازهای حاصل در یک دولت متعاهد و پرداختی به مقیم دولت متعاهد دیگر می‌تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.

۲- مع ذلک، این حق الامتیازها می‌تواند در دولت متعاهدی که حاصل می‌شود و مطابق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، لکن چنانچه مالک منافع حق الامتیاز مقیم دولت متعاهد دیگر باشد، مالیات متعلقه بیشتر از ۱۰ درصد مبلغ ناخالص حق الامتیاز نخواهد بود.

۳- اصطلاح "حق الامتیاز" به نحوی که در این ماده به کار می‌رود اطلاق می‌شود به هر نوع وجوه دریافت شده به عنوان مابه‌ازای استفاده یا حق استفاده، هر نوع حق چاپ و انتشار آثار ادبی، هنری یا علمی (منجمله فیلمهای سینمایی، فیلمها، نوارها یا دیسکها برای پخش از رادیو یا تلویزیون)، هرگونه حق انحصاری اختراع، علامت تجاری، طرح یا نمونه، نقشه فرمول یا فرآیند سری، یا اطلاعات مربوط به تجارت صنعتی، بازرگانی یا علمی.

۴- هرگاه مالک منافع حق الامتیازها، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگری که حق الامتیاز حاصل می‌شود از طریق یک مقرر داریم واقع در آن، فعالیت شغلی داشته باشد، یا در دولت متعاهد دیگر از طریق یک پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که حق الامتیاز نسبت به آنها پرداخت می‌شود به طور موثری با این

بسم الله

مقر دایم یا پایگاه ثابت مرتبط باشد، مقررات بندهای (۱) و (۴) جاری نخواهد بود. در این مورد، مقررات مواد (۷) یا (۱۴)، حسب مورد، جاری خواهد بود.

۵ - حق الامتياز زمانی حاصل در یک دولت متعاہد تلقی خواهد شد، که پرداخت کننده خود آن دولت، تقسیم فرعی سیاسی، مقام محلی یا مقیم آن دولت باشد. مع ذلک در صورتی که، شخص پرداخت کننده حق الامتياز، (خواه مقیم یک دولت متعاہد باشد یا نباشد) در یک دولت متعاہد دارای مقر دایم یا پایگاه ثابتی باشد که حق یا اموال موجد حق الامتيازهای پرداختی به طور موثری مرتبط با آن است و این حق الامتيازها بر عهده این مقر دایم یا پایگاه ثابت باشد، در این مورد حق الامتيازها حاصل در دولت متعاہدی تلقی خواهند شد که این مقر دایم یا پایگاه ثابت در آن واقع می باشد.

۶ - در صورتی که، به سبب رابطه خاص میان پرداخت کننده و مالک منافع یا مابین هر دوی آنها با یک شخص ثالث، مبلغ حق الامتيازی که، بابت استفاده، حق یا اطلاعات پرداخت شده، از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی توسط پرداخت کننده و مالک منافع توافق می شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط راجع به مبلغ اخیر الذکر جاری خواهد بود. در اینگونه موارد، قسمت مازاد پرداختها بر طبق قوانین هر دولت متعاہد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات باقی خواهد ماند.

ماده ۱۳ - عواید سرمایه ای

۱ - عواید حاصل توسط مقیم یک دولت متعاہد از نقل و انتقال اموال غیر منقول مذکور در ماده (۶) و واقع در دولت متعاہد دیگر می تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.

۲ - عواید ناشی از نقل و انتقال اموال منقولی که قسمتی از اموال شغلی مقر دایمی را که موسسه تجاری یک دولت متعاہد در دولت متعاہد دیگر دارد، تشکیل دهد یا اموال منقول متعلق به پایگاه ثابتی که مقیم یک دولت متعاہد به منظور انجام خدمات شخصی مستقل در دولت متعاہد دیگر در اختیار دارد، منجمله عواید ناشی از نقل و انتقال مقر دایم (به تنهایی یا همراه با کل موسسه) یا پایگاه ثابت مزبور می تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.

۳ - عواید حاصل توسط موسسه تجاری یک دولت متعاہد از نقل و انتقال کشتیها یا هواپیمای مورد استفاده در حمل و نقل بین المللی یا اموال منقول مرتبط با استفاده از این



جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

تعلیه

کشتیها یا هواپیما، فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهند بود.

۴- عواید حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از نقل و انتقال سهام یا سایر حقوق شراکتی در شرکتی که دارایی آن بطور مستقیم یا غیر مستقیم قسمت عمده‌ای از اموال غیر منقول واقع در دولت متعاهد دیگر را تشکیل می‌دهد می‌تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.

۵- عواید ناشی از نقل و انتقال هر مالی به غیر از موارد مذکور در بندهای پیشین فقط مشمول مالیات دولت متعاهدی که انتقال دهنده مقیم آن است خواهد بود.

ماده ۱۴- خدمات شخصی مستقل

۱- درآمد حاصل توسط شخص حقیقی که مقیم یک دولت متعاهد است به سبب خدمات حرفه‌ای یا سایر فعالیت‌های مستقل، فقط در آن دولت متعاهد مشمول مالیات خواهد بود مگر آنکه این شخص به منظور ارایه فعالیت‌های خود اغلب پایگاه ثابتی در دولت متعاهد دیگر در اختیار داشته باشد. چنانچه چنین پایگاه ثابتی در اختیار داشته باشد، این درآمد می‌تواند مشمول مالیات دولت دیگر شود ولی فقط تا حدودی که مربوط به آن پایگاه ثابت می‌باشد. از لحاظ این موافقتنامه هرگاه شخص حقیقی که مقیم یک دولت متعاهد است برای مدت یا جمع مدتهایی که از ۱۸۳ روز در هر دوره دوازده ماهه که در سال مالی مربوط شروع یا خاتمه می‌یابد تجاوز کند، در دولت متعاهد دیگر حضور داشته باشد چنین تلقی خواهد شد که پایگاه ثابتی به طور منظم در دولت دیگر دارد و درآمدی که از این فعالیت‌های ارایه شده در آن دولت دیگر حاصل می‌شود به آن پایگاه ثابت تخصیص داده خواهد شد.

۲- اصطلاح "خدمات حرفه‌ای" بخصوص شامل فعالیت‌های مستقل علمی، ادبی، هنری، آموزشی یا پرورشی و همچنین فعالیت‌های مستقل پزشکان، مهندسان، وکلای دادگستری، دندانپزشکان، معماران و حسابداران می‌باشد.

ماده ۱۵- خدمات شخصی غیر مستقل

۱- بارعایت مقررات مواد (۱۶)، (۱۸)، (۱۹) و (۲۰) حقوق، مزد و سایر حق الزحمه‌های مشابه که مقیم یک دولت متعاهد به سبب استخدام دریافت می‌دارد فقط مشمول مالیات

بسم الله

همان دولت می باشد مگر آنکه استخدام در دولت متعاهد دیگر انجام شود چنانچه استخدام بدین ترتیب انجام شود، حق الزحمه حاصل از آن می تواند مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر شود.

۲ - علیرغم مقررات بند (۱)، حق الزحمه حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد به سبب استخدامی که در دولت متعاهد دیگر انجام شده فقط مشمول مالیات دولت مقدم الذکر خواهند بود مشروط بر آنکه:

الف - جمع مدتی که دریافت کننده در یک یا چند نوبت در دولت دیگر بسر برده است از (۱۸۳) روز، در هر مدت دوازده ماهه که در سال مالی مربوطه شروع یا خاتمه می یابد تجاوز نکند و

ب - حق الزحمه توسط، یا از طرف کارفرمایی که مقیم دولت متعاهد دیگر نیست پرداخت شود و

ج - حق الزحمه بر عهده مقر دایم یا پایگاه ثابتی که کارفرما در دولت متعاهد دیگر دارد، نباشد.

۳ - علیرغم مقررات قبلی این ماده، حق الزحمه حاصل مرتبط با استخدام در یک کشتی یا هواپیمای مورد استفاده در حمل و نقل بین المللی توسط موسسه یک دولت متعاهد، می تواند مشمول مالیات آن دولت متعاهد باشد.

ماده ۱۶ - حق الزحمه مدیران

حق الزحمه مدیران و سایر پرداختهای مشابه حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد در سمت خود به عنوان عضو هیات مدیره شرکتی که مقیم دولت متعاهد دیگر می باشد، می تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.

ماده ۱۷ - هنرمندان و ورزشکاران

۱ - علیرغم مقررات مواد (۷)، (۱۴) و (۱۵) درآمدی که مقیم یک دولت متعاهد به عنوان هنرمند، از قبیل هنرمند تئاتر، سینما، رادیو یا تلویزیون، یا موسیقیدان یا به عنوان ورزشکار بابت فعالیتهای شخصی انجام شده خود در دولت متعاهد دیگر حاصل می نماید می تواند



جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بیت

شماره

تاریخ

پیوست

مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.

۲- در صورتی که درآمد مربوط به فعالیتهای شخصی هنرمند یا ورزشکار در سمت خود عاید شخص دیگری غیر از خود آن هنرمند یا ورزشکار شود، علیرغم مقررات مواد (۷)، (۱۴) و (۱۵) آن درآمد می تواند مشمول مالیات دولت متعاهدی که فعالیتهای هنرمند یا ورزشکار در آن انجام می گیرد، شود.

۳- درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد بابت فعالیتهای انجام شده در دولت متعاهد دیگر به شرح بندهای (۱) و (۲)، از مالیات آن دولت دیگر معاف خواهد بود. مشروط بر آنکه حضور در آن دولت دیگر کاملاً یا عمدتاً توسط صندوقهای دولتی دولت مقدم الذکر، تقسیم فرعی سیاسی یا مقام محلی آن تامین شده یا به موجب موافقتنامه یا ترتیبات فرهنگی بین دولتهای متعاهد انجام گرفته باشد.

ماده ۱۸ - حقوق بازنشستگی و مقرریهای سالانه

۱- حقوق بازنشستگی و سایر حق الزحمه های مشابه و مقرریهای سالانه حاصل در یک دولت متعاهد و پرداختی به مقیم دولت متعاهد دیگر می تواند در دولت مقدم الذکر مشمول مالیات باشد.

۲- علیرغم مقررات بند (۱)، حقوق بازنشستگی و سایر پرداختیهای به موجب قانون تامین اجتماعی یا قانون استخدام کشوری یک دولت متعاهد یا پرداختی توسط یا از محل صندوق ایجاد شده به وسیله دولت متعاهد یا تقسیمات فرعی سیاسی یا مقام محلی آن به یک شخص حقیقی بابت خدمات ارایه شده برای آن دولت یا تقسیمات فرعی یا مقام، فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

ماده ۱۹ - خدمات دولتی:

۱-

الف - حقوق، دستمزد و سایر حق الزحمه های مشابه، (به غیر از حقوق بازنشستگی) پرداختی توسط یا از محل صندوق ایجاد شده توسط یک دولت متعاهد یا تقسیمات فرعی سیاسی یا مقام محلی آن به یک شخص حقیقی بابت خدمات انجام شده برای آن دولت یا

بسم الله

تقسیم فرعی یا مقام محلی فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

ب - مع ذالک، این حقوق، دستمزد و سایر حق الزحمه‌های مشابه فقط در صورتی مشمول مالیات دولت متعاقد دیگر خواهد بود که این خدمات در آن دولت انجام شود و آن شخص حقیقی مقیم آن دولتی باشد که:

- تابعیت آن دولت را داشته باشد، یا

- صرفاً به منظور انجام آن خدمات مقیم آن دولت نشده باشد.

۲- مقررات مواد (۱۵)، (۱۶) و (۱۷) در مورد حقوق، دستمزد و سایر پرداختهای مشابه به سبب خدمات ارایه شده بابت فعالیتهای شغلی انجام شده توسط یک دولت متعاقد یا تقسیم فرعی سیاسی یا مقام محلی آن جاری خواهد بود.

ماده ۲۰ - مدرسین و محصلین

۱- محصل یا کارآموز شغلی که تبعه یک دولت متعاقد بوده و صرفاً به منظور تحصیل یا کارآموزی در دولت متعاقد دیگر بسر برد و مقیم دولت مقدم‌الذکر بوده یا بلافاصله قبل از حضور در آن دولت، مقیم دولت متعاقد مقدم‌الذکر بوده باشد از پرداختهایی که خارج از آن دولت دیگر بابت مخارج زندگی، تحصیل یا کارآموزی خود دریافت می‌دارد از مالیات آن دولت متعاقد دیگر معاف خواهد بود.

۲- همچنین، حق الزحمه‌ای که مدرس یا محقق که تبعه یک دولت متعاقد می‌باشد و در دولت متعاقد دیگر بسر می‌برد و منظور اولیه، تدریس یا انجام تحقیق علمی برای یک دوره یا دوره‌هایی که از دو سال تجاوز نکند باشد و مقیم دولت متعاقد مقدم‌الذکر بوده یا بلافاصله قبل از حضور در آن دولت مقیم دولت متعاقد مقدم‌الذکر بوده باشد، از مالیات آن دولت دیگر بر حق الزحمه، بابت خدمات شخصی مربوط به تدریس یا تحقیق معاف خواهد بود مشروط بر آنکه پرداختهای مزبور از منابع خارج از آن دولت دیگر حاصل شود.

معذالک، این بند در مورد درآمد حاصل از تحقیقاتی که اساساً برای منافع خصوصی شخص یا اشخاص بخصوصی انجام می‌شود جاری نخواهد بود.

ماده ۲۱ - سایر درآمدها

اقلام درآمدها حاصل در یک دولت متعاقد که در مواد قبلی این موافقتنامه ذکر نشده است می‌تواند در آن دولت مشمول مالیات شود.

پیام

ماده ۲۲ - روش حذف مالیات مضاعف

۱- مالیات مضاعف بشرح زیر حذف خواهد شد:

الف - در جمهوری اسلامی ایران،

در صورتی که مقیم جمهوری اسلامی ایران درآمدی حاصل کند که، طبق مقررات این موافقتنامه، می تواند مشمول مالیات آفریقایی جنوبی شود، جمهوری اسلامی ایران اجازه خواهد داد که مبلغی برابر با مالیات بر درآمد پرداختی در آفریقایی جنوبی، به عنوان تخفیف از مالیات بر درآمد آن مقیم کسر شود.

مع ذلک، در هر مورد اینگونه تخفیفات، از آن قسمت از مالیات بر درآمد مورد محاسبه قبل از دادن تخفیف، که حسب مورد مربوط به درآمدی باشد که می تواند در آفریقایی جنوبی، مشمول مالیات شود، بیشتر نخواهد بود.

ب - در آفریقایی جنوبی، مالیات بر درآمد جمهوری اسلامی ایران پرداختی توسط مقیمین آفریقایی جنوبی به سبب درآمد مشمول مالیات در جمهوری اسلامی ایران، طبق مقررات این موافقتنامه، از مالیات متعلقه منطبق با قانون مالی آفریقایی جنوبی کسر خواهد شد. معذالک، این تخفیفات از مبلغ مالیات مجموع قابل پرداخت در آفریقایی جنوبی نسبت به مالیات مجموع درآمد مربوطه بیشتر نخواهد بود.

۲- در صورتی که طبق هریک از مقررات این موافقتنامه درآمد حاصل شده توسط مقیم یک دولت متعاقد از مالیات آن دولت معاف باشد، مع هذا این دولت می تواند در محاسبه مبلغ مالیات بر باقیمانده درآمد این مقیم، درآمد معاف شده را منظور کند.

ماده ۲۳ - عدم تبعیض

۱ - اتباع یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر مشمول هیچگونه مالیات یا الزامات مربوط به آن، سوای یا سنگین تر از مالیات و الزامات مربوطه ای که اتباع دولت دیگر تحت همان شرایط بخصوص در ارتباط با اقامت، مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند بود. علیرغم مقررات ماده (۱)، این مقررات شامل اشخاصی که مقیم یک یا هر دو دولت متعاقد نیستند نیز خواهد بود.

تعلات

۲- مالیات مقرر دائمی که موسسه تجاری یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر دارد، در آن دولت دیگر با مطلوبیت کمتری از مالیات موسسات تجاری آن دولت متعاقد دیگری که همان فعالیتها را انجام می دهند، وصول نخواهد شد.

۳- موسسات تجاری یک دولت متعاقد که سرمایه آنها کلاً یا جزئاً به طور مستقیم یا غیر مستقیم متعلق یا در کنترل یک یا چند مقیم دولت متعاقد دیگر می باشد، در دولت مقدم الذکر مشمول هیچ گونه مالیات یا الزامات مربوط به آن، که سوای یا سنگین تر از مالیات و الزامات مربوط به آن که سایر موسسات مشابه تجاری در آن دولت مقدم الذکر مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند شد.

۴- بجز مواردی که مقررات بند (۱) ماده (۹)، بند (۷) ماده (۱۱) یا بند (۶) ماده (۱۲) جاری می باشد، هزینه های مالی، حق الامتیاز و سایر هزینه های پرداختی توسط موسسه تجاری یک دولت متعاقد به مقیم دولت متعاقد دیگر از لحاظ تعیین منافع مشمول مالیات این موسسه تجاری، تحت همان شرایطی قابل کسر خواهد بود که چنانچه به مقیم دولت مقدم الذکر پرداخت شده بود کسر می گردید.

۵- این مقررات به نحوی تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاقد را ملزم نماید که هر نوع تخفیفات شخصی، معافیتها و بخشودگی مالیاتی را که به علت احوال شخصیه یا مسوولیتهای خانوادگی به مقیمین خود اعطا می نماید به مقیمین دولت متعاقد دیگر نیز اعطا کند.

ماده ۲۴ - آیین توافق دوجانبه

۱- در صورتی که شخصی ملاحظه کند که اقدامات یک یا هر دو دولت متعاقد در مورد وی از لحاظ مالیاتی منتج به نتایجی شده یا خواهد شد که منطبق با این موافقتنامه نمی باشد، صرف نظر از تدابیر پیش بینی شده در قوانین ملی آن دولتها، می تواند مورد خود را به مقام صلاحیتدار دولت متعاهدی که مقیم آن است، یا چنانچه مورد او مطابق بند (۱) ماده (۲۳) باشد، به مقام صلاحیتدار دولت متعاهدی که تبعه آن است تسلیم نماید. این مورد می بایست ظرف دو سال از اولین اخطار اقدامی که منتج به اعمال مالیاتی شده که منطبق با مقررات این موافقتنامه نیست، تسلیم شود.

تعالیه

۲- اگر مقام صلاحیتدار اعتراض را موجه بپاید ولی نتواند شخصاً به راه حل مناسبی برسد، خواهد کوشید که از طریق توافق دوجانبه با مقام صلاحیتدار دولت متعاقد دیگر، به منظور اجتناب از اخذ مالیاتی که مطابق این موافقتنامه نمی باشد، مورد را فیصله دهد. این توافق دوجانبه علیرغم هرگونه محدودیت زمانی موجود در قوانین داخلی دولتهای متعاقد قابل اجرا خواهد بود.

۳- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاقد برای حل هرگونه مشکلات یا شبهات ناشی از تفسیر یا اجرای این موافقتنامه، به طریق توافق دوجانبه کوشش خواهند کرد و نیز می توانند به منظور حذف مالیات مضاعف در مواردی که در این موافقتنامه پیش بینی نشده است با یکدیگر مشورت کنند.

۴- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاقد می توانند به منظور حصول توافق در موارد بندهای پیشین با یکدیگر ارتباط مستقیم برقرار کنند. مقامات صلاحیتدار به طریق مشاوره، از آیین ها، شرایط، روشها و فنون دوجانبه مقتضی برای اجرای آیین توافق دوجانبه پیش بینی شده در این ماده استفاده خواهند نمود.

ماده ۲۵ - تبادل اطلاعات

۱- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاقد اطلاعاتی را که برای اجرای مقررات این موافقتنامه ضروری است یا قوانین داخلی دو دولت متعاقد را که به مالیاتهای مشمول این موافقتنامه مربوط می باشد تا جایی که وضع مالیات به موجب آن مغایر با این موافقتنامه نباشد مبادله خواهند کرد. این تبادل اطلاعات به ماده (۱) محدود نمی شود. هر نوع اطلاعاتی که به وسیله یک دولت متعاقد دریافت می شود به همان شیوه ای که اطلاعات مکتسبه طبق قوانین آن دولت سری می باشد، سری خواهد بود و فقط برای اشخاص یا مقامات (منجمله دادگاهها و تشکیلات اداری) مرتبط با تشخیص یا وصول، اجرا یا پیگیری، یا تصمیم گیری در مورد پژوهش خواهیهای مربوط به مالیاتهایی که مشمول این موافقتنامه می باشند، افشاء خواهد شد. این اشخاص یا مقامات، اطلاعات را فقط برای چنین مقاصدی مورد استفاده قرار خواهند داد. آنها می توانند این اطلاعات را در جریان دادرسیهای دادگاههای عمومی یا تصمیمات قضایی فاش سازند.

تعالیه

۲- مقررات بند (۱) در هیچ مورد چنین تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاقد را وادار سازد:

الف - اقدامات اداری خلاف قوانین و عرف اداری خود یا دولت متعاقد دیگر اتخاذ نماید.

ب - اطلاعاتی را فراهم نماید که طبق قوانین یا رویه اداری متعارف خود یا دولت متعاقد دیگر قابل تحصیل نیست.

ج - اطلاعاتی را فراهم نماید که منجر به افشای هر نوع اسرار تجاری، شغلی، صنعتی، بازرگانی یا حرفه‌ای یا فرایند تجاری شود یا اطلاعاتی که افشای آن خلاف سیاست (نظم عمومی) باشد.

ماده ۲۶ - اعضای هیاتهای نمایندگی سیاسی و مناصب کنسولی
مقررات این موافقتنامه بر امتیازات مالی اعضای هیاتهای سیاسی یا مناصب کنسولی که به موجب قواعد عمومی حقوق بین‌الملل یا مقررات موافقتنامه‌های خاص از آن برخوردار می‌باشند، تاثیری نخواهد گذاشت.

ماده ۲۷ - لازم‌الاجرا شدن
۱ - هریک از دولتهای متعاقد طرف مقابل را کتبا از تکمیل مراحل مورد لزوم قانونی خود، جهت لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه آگاه خواهد کرد. این موافقتنامه از تاریخ دریافت آخرین یادداشت لازم‌الاجرا خواهد شد.

۲ - مقررات این موافقتنامه به شرح زیر اجرا خواهد شد:
الف - در مورد مالیاتهای تکلیفی، به آن قسمتی از درآمد حاصل یا تخصیص یافته از تاریخ یازدهم دی‌ماه برابر اول ژانویه یا به بعد سال متعاقب تاریخی که این موافقتنامه لازم‌الاجرا می‌گردد و

ب - در مورد سایر مالیاتهای بر درآمد به نسبت هر سال مالیاتی که از تاریخ یازدهم دی‌ماه برابر با اول ژانویه یا به بعد سال متعاقب تاریخی که این موافقتنامه لازم‌الاجرا می‌گردد، شروع می‌شود.

بسم الله

ماده ۲۸ - فسخ

۱- این موافقتنامه بطور نامحدود لازم الاجرا خواهد بود. لکن هریک از دولتهای متعاقد می تواند این موافقتنامه را از طریق مجاری دیپلماتیک، با ارایه یادداشت نسخ به دولت متعاقد دیگر تا (۹) تیرماه برابر با (۳۰) ژوئن هر سال تقویمی که بعد از پنج سال از تاریخ لازم الاجرا شدن این موافقتنامه شروع میشود فسخ نماید.

۲- در این صورت اجرای این موافقتنامه به شرح زیر متوقف خواهد شد:

الف - نسبت به مالیاتهای تکلیفی، به درآمد حاصل یا تخصیص یافته بعد از پایان سال تقویمی که این یادداشت تسلیم شده است و

ب - نسبت به سایر مالیاتهای بردرآمد به هر سال مالیاتی که بعد از پایان سال تقویمی که این یادداشت تسلیم شده است، شروع می شود.

بنا به مراتب فوق، امضاء کنندگان زیر که از طرف دولت متبوع خود به نحو مقتضی مجاز می باشند این موافقتنامه را امضاء نمودند. این موافقتنامه در دو نسخه در پرتوریا به تاریخ دوازدهم آبان سال ۱۳۷۶ (برابر با سوم نوامبر سال ۱۹۹۷) به زبانهای فارسی و انگلیسی تنظیم گردید که هر دو متن از اعتبار یکسان برخوردار است.

از طرف دولت
جمهوری آفریقای جنوبی

از طرف دولت
جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و بیست و هشت ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ چهاردهم تیرماه یکهزار و سیصد و هفتاد و هفت به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. ان

علی اکبر ناطق نوری
رئیس مجلس شورای اسلامی